

Hyttebygg etter landskapet

Beliggende 900 meter over havet med en enestående utsikt mot Atnasjøen og Rondane Nasjonalpark har C.V. Hølmebakk arkitektkontor i Oslo tegnet et hytteprosjekt som på alle måter passer i landskapet.

-For eier var det selve hovedtanken å plassere hytten i forhold til terrenget slik at de får utnytte den helt spesielle utsikten. Man skal kunne røre i grytene og se Rondane samtidig. Man skal våkne med den samme utsikt fra soverommet, forteller arkitekt Carl-Viggo Hølmebakk.

Hytten er plassert på en kolle ovenfor Atnasjø kafé i Sollia. Derfra er det kort vei til det sted hvor maleren Harald Sohlberg malte sitt berømte Vinternatt i Rondane som henger i Nasjonalgalleriet. Det bygges nå en utsiktsplass i Sollia på samme sted som Sohlberg malte, en del av de nasjonale turistvegprosjekter. Ferdigstilling skjer i løpet av 2005 og Carl-Viggo Hølmebakk er arkitekt også her. Rondane ble vernet som landets første nasjonalpark i 1962, en nasjonalpark som har ti topper over 2.000 meter.

Carl-Viggo Hølmebakk betegner seg som en arkitekt opptatt av konstruksjoner - at husene blir ordentlig bygget. Her i Sollia er stolper og dragere synlige og viser nettopp konstruksjonene. Det har vært mulig å bevare vegetasjon tett inntil bygget med mose rett utenfor stuevinduet. Fundamenteringen ble det jobbet mye med - overgangen til terrenget og plasseringen på kollen.

Selve formen på hytta var lenge vanskelig å akseptere for de lokale myndigheter - den ble ikke godkjent. Saken ble til slutt anket til fylkesmann, men da saken ble tatt opp igjen i Stor-Elvdal gikk den igjennom med én stemmes overvekt. Årsaken til all motstand var rett og slett et flatt tak. (I andre fjellkommuner, i Ål for eksempel, tolereres ikke flate tak..)

Hytta har et skjellett av limtre i furu, mens panelet fra en lokal sag er av malmfuru. Hølmebakk forteller at

det er blitt vanligere å bruke ubehandlet panel, som osp eller lerketre eller som her malmfuru.

Arkitektkontoret har ved tidligere prosjekter brukt forskjellige typer tjære, men denne gang valgte de en ren milebrent tretjære, levert av Espegard i Ål. Her i landet har vi en 800 års erfaring med denne naturmetoden, men det meste som leveres av tjære i dag er ovnsbrent. Den gamle, tradisjonelle måten betyr at det bygges en mile ute i det fri hvor tyrived stables på en spesiell måte og tilslutt - utenpå det hele - dekket med lyngtorv. Et uttappingsrør kommer ut i underkant fra midten av mila. En mile kan brenne i noen døgn og trenger tilsyn hele tiden.

-Det beste ved tretjæren er at den gir så mange variasjoner og spill i treverket. Mener arkitekten.

I interiøret er i stor grad materialene beholdt ubehandlet, men arkitektkontoret utarbeidet en pallett på 15 farger som hovedsakelig er brukt som fargeinnslag i taket, noe også andre steder, som fargesetting av skap.